

Asırlarca Bu Dünyaya Biz Sahiptik/ Hâşim er-Râfii'

Asırlarca bu dünyaya biz sahiptik / Bir çınar gibi, dedelerimiz hükümettiler.
Nurlu sayfalar yazdık ki / Ne zaman, ne de biz onları unuttuk!
Sabah savaşa giderken yumuşamayan / Parıldayan kılıçlar taşıdık.
Bir gün kınlarından çıktı mı bunlar / Korku ve apaçık fetihler görürsün.
Gönüllerimiz hidayetle güçlenip taşar, / Zulmü hiç görmezlikten gelmeyiz.
Zaman geçip giderken / Şanımız başka kavimlere kalmış.
Kavmim artık yollarda görünmez oldu, / Halbuki önderleri yıllarca yaşadı.
Beni ve hür her kim varsa hüznülendirdi, / Asrın sorusu: Nerede Müslümanlar?!
Acaba geçmiş geri döner mi? / Erimekteyim özlemimden o geçmişe!.
Bir zamanlar, yeryüzünde medeniyetler kurduk / Gençliğin, umutla onu desteklediği
Şanın yollarını düzlemiş gençler / İslam'dan başka hiçbir din tanımamış.
İşte böyle, yüceltti milletimi Din-i İslam / Özgür, güvenilir, samimi gençler olarak.
Saygıyı, ihtiramı öğretti onlara / Alçalmayı veya zincirlere vurulmayı asla.
Bırakın şu yalan- dolan safsataları / Ben bu dilekleri hep hayal bilerim!
Getirin bana imandan bir nur / Kalbimdeki yakîni güçlendiriversin...
Elimi uzatıp dağları yerinden sökerim / Onun yerine, Şanıma kurayım...